

XII

KORUNK

LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS

HEGEDŰS ANDRÁS
A PRÍMÁSI LEVÉLTÁR
D. TÓTH BÉLA
AZ ERDÉLYI FŐKORMÁNYSZÉK VISSZAÁLLÍTÁSA
SZENDINÉ ORVOS ERZSÉBET
OKLEVELEK DEBRECEN ÉS ERDÉLY KAPCSOLATÁRÓL
SIPOS GÁBOR
A KOLOZSVÁRI REFORMÁTUS GYŰJTŐLEVÉLTÁR
KISS ANDRÁS
SZELLEMŰZÉS A „HÓHÉR HÁZÁBÓL”
IOAN DRĂGAN
ARCHIVISZTIKA A HARMADIK ÉVEZREDBEN
BANA JÓZSEF
GYŐR VÁROS LEVÉLTÁRA
NAGY FERENC
LEVÉLTÁR HÁROM HATÁR ÖLELÉSÉBEN
KORTÁRS DÁN LÍRA
SULYOK VINCE FORDÍTÁSAI
ADRIAN MARINO
CENZÚRA ROMÁNIÁBAN

LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS
LEVÉLTÁR
LEVÉLTÁROS

KÉTEZEREGERGY-HARMADIK FOLYAM / SZEPTEMBER

9

Levéltár – levéltáros. Szakembereket, kutatókat és egy igen szűk réteget leszámítva, széles körben e két megnevezés egyike sem tartozik a világosan, jól körülhatárolt fogalmak közé. Talán azért sem, mert a *levéltár* és *levéltáros* összetett szavakban a mai köznyelvben egyértelműen használt *levél* szó általában leszűkíti e fogalmak értelmét. Pedig a régi magyar nyelvben ez elsődlegesen *iratot*, *oklevelet* jelent, nem pusztán a mai értelmezés szerinti, valaminek írásbeli közlésére szánt, levélnek nevezett írást (az *Erdélyi Magyar Szótörténeti Tár* VII. kötetének *levél* címszavában a szó 49 értelmezését találjuk, túlnyomórészt az irat, oklevél szavak származékaiként).

Eredetileg a levéltár szó az értékes, főként jogbiztosító iratok, az irat jellegű történeti források szervezett őrzőhelyét jelentette, de napjainkban, az elektronikus írásrögzítés és -közlés korában ez a definíció is értelemszerűen bővül. Mit jelent ma a levéltár, milyen funkciókat kell ellátnia annak az intézménynek, mely hagyományosan a történeti bizonyítást, emlékezetet, azonosítást, megismerést szolgálja? Hogyan néz szembe a levéltáros a 21. század kihívásaival?

E néhány sor csak vázlatkísérlete mindannak, ami e két fogalommal összefügg. A továbbiakban maguknak a levéltárosoknak adjuk át a szót, akik munkásságuk eredményeiről, a rájuk bízott levéltárakról, kutatásaikról szólnak egy, a szakfolyóiratok közönségénél szélesebb olvasóközönséghez, amely – reményeink szerint – ezúttal is mérlegelni és értékelni fogja azt, ami hasábjainkon megjelenik.

K. K. Gy.

KORUNK

FÓRUM • KULTÚRA • TUDOMÁNY

HARMADIK FOLYAM XII/9. 2001. SZEPTEMBER

KOVÁCS KISS GYÖNGY • Levéltár – levéltáros	3
HEGEDŰS ANDRÁS • A Prímási Levéltár és az Esztergomi Főkáptalani Levéltár	5
IOAN DORDEA • Az iratok értékelése (<i>Kovács Kiss Gyöngy fordítása</i>)	10
D. TÓTH BÉLA • Az Erdélyi Királyi Főkormánysszék visszaállítása (1860–1861)	16
SZENDINÉ ORVOS ERZSÉBET • Oklevelek Debrecen és Erdély kapcsolatáról (1527–1593)	30
NAGY FERENC • Levéltár három határ ölelésében	42
SIPOS GÁBOR • A kolozsvári Református Gyűjtőlevéltár negyven éve	46
M. BODROGI ENIKŐ–MOLNÁR B. LEHEL • Az Erdélyi Unitárius Egyház Gyűjtőlevéltárának rövid története	50
KISS ANDRÁS • Szelleműzés a „hóhér házából” levéltári anyaggal	59
BANA JÓZSEF • Győr város levéltára	67
CSOMBOR ERZSÉBET • A Komárom-Esztergom Megyei Levéltár kincsei	75
IOAN DRĂGAN • Archivisztika a harmadik évezred kezdetén (<i>Kovács Kiss Gyöngy fordítása</i>)	80
LACKFI JÁNOS • Jó Walterom, Megtapadtan (<i>versek</i>)	84
KORTÁRS DÁN LÍRA (<i>Fordította és az életrajzi jegyzetek írta Sulyok Vince</i>)	
IVAN MALINOVSKI • A világ folyásának kritikája	86
HENRIK NORDBRANDT • Bárhova utazunk is	86
INGER CHRISTENSEN • (Valaki...)	87

ADRIAN MARINO • Cenzúra Romániában (*Kántor Erzsébet fordítása*)

89

HISTÓRIA

NAGY MIHÁLY ZOLTÁN • Egy „felirati vita” a Mátyás-szobor körül – 1945	95
MERÉNYI-METZGER GÁBOR • Egy vers az amerikai polgárháborúból	99

DOKUMENTUMOK

GÁLL MÁTYÁS–HAJDÚ FARKAS-ZOLTÁN • A félelem iskolája	103
GÁLL MÁTYÁS • Vízválasztók (<i>Hajdú Farkas-Zoltán fordítása</i>)	113

TÉKA

DEMETER SZILÁRD • Minden férfi (<i>Tükrön által</i>)	118
DÁNÉ VERONKA • Sipos Gábor: Az Erdélyi Református Főkonzisztórium kialakulása 1668–1713–(1736)	119

W. KOVÁCS ANDRÁS • Középkori oklevelek a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltárban ...	124
Olvasószolgálat.....	127
Lépcső/ház.....	128

KÉP

BAJKÓ ATTILA

Alapítási év 1926

Főszerkesztő
KÁNTOR LAJOS

Szerkesztőtanács
CSIKI LÁSZLÓ (Budapest)
EGYED PÉTER
GYÍMESI ÉVA
HAJDÚ FARKAS-ZOLTÁN
(Heidelberg)
JAKABFFY TAMÁS
KELEMEN HUÑOR
KOVALSZKI PÉTER
(Detroit)
LÁSZLÓFFY ALADÁR
SZILÁGYI N. SÁNDOR
VARGHA JENŐ-LÁSZLÓ
VETÉSI LÁSZLÓ
ZELEI MIKLÓS
(Budapest)

A szerkesztőség tagjai

BALÁZS IMRE JÓZSEF • IRODALOM
CSEKE PÉTER • SZOCIOGRÁFIA
DEMETER SZILÁRD • FILOZÓFIA, POLITOLÓGIA
HEIM ANDRÁS
(műszaki szerkesztő)
HORVÁTH ANDOR
(főszerkesztő-helyettes)
KOVÁCS KISS GYÖNGY • TÖRTÉNELEM
(szerkesztőségi főtítkár)
SZABÓ GÉZA

MÁRTON L. ATTILA
(gazdasági vezető)

Titkárság

BALÁZS JÚLIA
SÁSS GYÖNGYI
SÓLYOM
ANNAMÁRIA

ILIA MIHÁLY
(Szeged)
a Tájéoló szerkesztője

NEMZETI KULTURÁLIS ÖRÖKSÉG
MINISZTERIUMA

Kiadja a Korunk Baráti Társaság, a megjelenéshez támogatást nyújt a Művelődésügyi Minisztérium, a Communitas Alapítvány, a budapesti Illyés Alapítvány, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma és a Nemzeti Kulturális Alapprogram.

Szerkesztőség: Kolozsvár, Iașilor (Nagy-Szamos) utca 14. Telefon/Fax: 064/432154

ISSN: 1222-8338

Postacím: 3400 Cluj, c.p. 273, Románia

Internet: <http://www.hhrf.org/korunk/index.htm>; www.korunk.org

E-mail: korunk@internet.ro; Korunk@korunk.org

Fényszedés: KOMP-PRESS Kft. Kolozsvár, Gen. Eremia Grigorescu (Rákóczi út) 52

Nyomda: ALUTUS, Csíkszereda, Hargita út 180/A. Telefon/Fax: 066/172407

A KORUNK magyarországi terjesztését az Ister Szolgáltató Kereskedelmi és Kiadó Kft. végzi. (1094 Budapest, Tompa u. 22; tel/fax: 36-1-215-22-49; e-mail: ister.Toth@interware.hu)

JEGYZETEK

1. Kiss András: Források és értelmezések. Bukarest, 1994. 39.
2. Pokoly József: Az erdélyi református egyház története. Budapest, 1994–1905.
3. Trócsányi Zsolt: Erdély központi kormánya 1540–1690. Budapest, 1980. 46–99.

4. Jakó Zsigmond: A levéltárvédelem útja az erdélyi reformátusok körében. In: Uő: Írás, könyv, értelmiség. Bukarest, 1976. 103–138.

Középkori oklevelek a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltárban (1300–1525)

Az itt ismertetett kiadvány a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltárban ma őrzött középkori okleveleket (nem elbeszélő levéltári forrásokat) közli, tehát azokat, amelyek a magyar középkor konvencionális időhatárának tekintett mohácsi csatát (1526. augusztus 29.) megelőzően keltek.

A középkori oklevelek minden mai levéltár legféltettebb kincseinek számítanak. Ezeket két körülmény teszi különösen értékesé: egyrészt az, hogy míg Magyarországon csak néhány elbeszélő forrás (krónika) íródott meg és maradt fenn napjainkig, addig a fennmaradt oklevelek száma meghaladja a kétszázézetet, másrészt pedig az, hogy az előbbieket elsősorban az utókor számára, tájékoztatás céljából készültek, utóbbiak azonban a mindennapi élet tényeit foglalták magukba, és jogi bizonyító erejükkel fogva általában hitelt érdemlő, a kortársak által jól ismert adatokat tartalmaznak. Ritkaságuk és értékük miatt mindenhol ki lettek emelve azokból a gyűjteményekből, illetve levéltárakból, amelyekben fennmaradtak, és az új- és legújabb kori anyagtól elkülönítve, önálló sorozatokban őrzik őket. Kutathatóságukat nagyban elősegíti, hogy ezekről darabszintű nyilvántartást (segédletet) vezetnek.

A magyar vonatkozású oklevélhagyatékot a Magyar Országos Levéltár (MOL) *Mohács előtti gyűjteményének* két részlegre őrzi és tartja nyilván. Az egyik a *Diplomatikai Levéltár* (DL), amely a MOL-ban őrzött különböző levéltárakból összegyűjt-

tott okleveleket tartalmazza, a másik pedig a *Diplomatikai Fényképgyűjtemény* (DF), amely a történeti Magyarországon keletkezett vagy arra vonatkozó, de jelenleg MOL-on kívül (vidéken és külföldön) őrzött oklevelek fényképmásolatait tartalmazza. A két gyűjtemény anyagát egységes jelzetelesű rendszer teszi könnyen kutathatóvá, emellett pedig magyar nyelvű kivonatokat és fényképeket is tartalmazó közös segédletük már CD-n is hozzáférhető (*A középkori Magyarország levéltári forrásainak adatbázisa. Database of Archival Documents of Medieval Hungary. Magyar Országos Levéltár. Bp., 2001*). E két gyűjtemény tehát a ma ismert középkori magyar vonatkozású levéltári forrásanyag majdhogynem hiánytalan áttekintését teszi lehetővé, de hozzá kell tenni azt, hogy sem a DL, sem a DF nem tekinthető lezártnak. A DL a MOL eddig módszeresen át nem nézett – főleg újkori anyagot őrző – levéltárainak feldolgozása során előkerülő, eredetiben vagy késői másolatban fennmaradt oklevelekkel gyarapszik, a DF pedig a mai Magyarország vidéki levéltárainak feldolgozása során felbukkanó darabokkal, főleg pedig a külföldi Hungarica-feltárás útján folyamatosan bővül.

A kiadványt összeállítók a teljes szövegű közlés és a betű szerinti átírás mellett döntöttek. A közölt oklevelek – provenienciájukat tekintve – három csoportba oszthatóak: 1. az egykori Szabolcs vármegye levéltárából valók; 2. az 1948 utáni iratmentés útján családi és közületi

levéltárakból begyűjtöttek; 3. a mai megyei levéltár által vásárlás vagy ajándékozás útján megszerzett oklevelek. A könyv előzménye az az oklevéltár, amely Karlovsky Endre és Pettkó Béla munkájaként a millenniumi megemlékezésekhez kapcsolódóan jelent meg (*Szabolcs-vármegye levéltárának mohácsi vész előtti oklevelei. 1335–1500.* Nyíregyháza, 1901), és amely az akkori Szabolcs vármegyei levéltár Mohács előtti okleveleit közölte.

A mai megyei levéltárban található oklevelek eredetiben, középkori átiratban vagy tartalmi összefoglalásban, mások csak újkori másolat vagy pusztán említés, nagyon ritkán magyar nyelvű fordítás formájában maradtak fenn. A kötet szerkesztői azonban a MOL említett két gyűjteményéből, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltár anyagából, továbbá a magyarországi Királyi Könyvekben található oklevélátírások közül előkeresték a közlésre kerülő szövegek összes fellelhető példányát, és mindezek figyelembevételével, a legrégebb és legjobb szövegváltozat alapján végezték a közlést. Az egyes példányok szövegét összevetették, és a fontosabb szövegváltozatokra jegyzetben hívták fel a figyelmet. Minden oklevélközlést rövid magyar nyelvű kivonat, illetve részletes kritikai apparátus előz meg. Ez utóbbi tájékoztat az oklevél fennmaradásának formáiról, az egyes példányok kapcsolatairól, adja minden egyes példány egykori és mai jelzetét, és felsorolja az összes eddigi kiadást (kronológiai sorrendben). Olykor – ha szükségesnek mutatkozik – megjegyzéseket tesz az oklevél datálását, hitelességét illetően, felvilágosítást ad az oklevél anyagáról, és tartalmazza megörökítésének módját is.

Nagy tömegű oklevél nyomtatott formában történő teljes szövegű közzététele – elsősorban anyagi okok miatt, de kellő számú (latinul jól tudó) szakember hiánya miatt is – egyelőre megoldhatatlan. A legjelentősebb országos és tartományi oklevéltárak (*Anjou-kori oklevéltár, Zsigmond-kori oklevéltár, Erdélyi okmánytár*), amelyek egy-egy korszak teljes levéltári

forrásanyagának közzétételére vállalkoznak, magyar nyelvű kivonatok (regeszták) formájában közlik az okleveleket, és – ezek viszonylag nagy száma miatt – nem tűz(het)ik ki célul a teljes szövegű közzétételt. A végleges megoldást azonban természetesen ez utóbbi közlési mód jelentené, ugyanis csak ez biztosítja az oklevél tartalmának hiánytalan visszaadását, míg a regeszta mindig csak tájékoztató jellegű, és nem teszi fölőlegessé az oklevél eredetijének (vagy teljes szövegű közlésének) kézbevitelét. Bár az utóbbi évek magyar forrásközlései között elvétve találunk teljes szövegű közléseket hozó oklevéltárakat is (pl. *Monumenta Ecclesiae Strigoniensis. Tomus quartus. Ab A. 1350. Ad A. 1358.* Ad edendum prae-paraverunt Gabriel Dreska, Geysa Érszegi, Andreas Hegedűs, Tiburcius Neumann, Cornelius Szovák, Stephanus Tringli. Archivum Primatiale – Argumentum. Strigonii – Bp., 1999), mégis összehasonlíthatatlanul több oklevél jelenik meg kivonat formájában (lásd a már említett országos okmánytárakat). A mai Magyarország megyei levéltáraiban, illetve más közgyűjteményekben őrzött oklevelek közzététele már több lezárt munkával gazdagodott. Szerzőik általában az illető levéltár levéltárosai. Ezek egy része a regesztákban történő közzétételt választotta, más része teljes szövegű közlésként jelent meg. (Regesztamunka pl. *Középkori oklevelek Vas megyei levéltárakban I. Regeszták a vasvári káptalan levéltárának okleveleiről (1130) 1212–1526.* Készítette Kóta Péter. Szombathely, 1997. (Vas megyei levéltári füzetek 8.) vagy *A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár Miskolcon őrzött oklevelei.* Közreadja Tóth Péter. Miskolc, 1990. (Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltári füzetek 28.); teljes szövegű közlés pl. Köblös József: *A Dunántúli Református Egyházkerület Levéltárának magyar vonatkozású oklevelei 1265–1525.* Pápa, 1997. (A Pápai református Gyűjtemények Kiadványai. Forrásközlések 1.). Teljes szövegű közlés olykor azért készült, mert korai oklevelekről volt szó (pl. *Árpád-kori oklevelek a Heves megyei Levél-*

tárban. *Diplomata aetatis Arpadiana in archivo comitatus Hevesiensis conservata*. Válogatta, fordította, bevezetéssel, jegyzetekkel ellátta és a mutatót készítette Kondorné Látkóczy Erzsébet. Eger, 1997 (A Heves Megyei Levéltár forráskiadványai 4.). A romániai megyei levéltárakban (hivatalos nevükön az Országos Levéltár Megyei Igazgatóságai) ezzel szemben sajnos nem alakult ki az egyes levéltári fondok Mohács előtti anyaga közlésének gyakorlata, bár vitán felüli, hogy ez igen csak előrevinné az erdélyi forrásfeltárás lassan haladó ügyét. A MOL rendszeres középkori Hungarica-feltárást jó ideje nem folytat Romániában és így a hazai levéltárak itteni szakemberek által történő átvizsgálása bizonyára felszínre hozna sok olyan oklevelet, amelyek fényképe eddigelé nem került be a DF-be, és amelyekről a kutatás eddig egyáltalán nem vagy csak alig szerzett tudomást. Bár a jelek szerint ezek mennyisége nem elhanyagolható, az utóbbi néhány évtizedben előkeült oklevelekről nincs semmilyenféle áttekintés. Megemlítendő kivételnek számít Aurel Răduțiu nemrég elkészült – egyelőre kéziratossá – oklevélkatalógusa, amely a kolozsvári Állami Levéltár (mai nevén az Országos Levéltár Kolozs Megyei Igazgatósága) számos gyűjteményének és levéltárának Mohács előtti iratait veszi számba. Romániai megyei levéltárak anyagát közlő vállalkozásról azonban nincs tudomásunk. A levéltárak mellett új oklevelek előbukkanása remélhető erdélyi (megyei) múzeumokból is, ahova szórványosan kerültek oklevelek, noha a levéltári anyag kívül esik ezek gyűjtési körén.

Az itt közölt anyag egy keltezetlen, de 1300 körülre datálható oklevéllel indul, a legutolsó darab pedig 1525. évi keltezésű. Ez összesen 104 oklevélszöveget jelent, melyből 44 darab sem regesztában, sem teljes szövegű közlésként nem jelent

meg, 22 darab pedig eddig csak regeszta formájában került kiadásra. Területi megoszlását tekintve a kötetben közölt oklevelek elsősorban Szabolcs, emellett pedig főleg Szatmár, Bihar, Bereg, Heves, Fejér, Máramaros vármegyék településeire vonatkoznak, és csak egy, a történeti Erdélyre vonatkozó darabot tartalmaz (Pele, Közép-Szolnok vm.). Nem érdektelen a kötet a Kárpátokon kívüli területekkel foglalkozó román kutatás számára sem, hiszen eredetiből közöl (101–103.) egy havasalföldi vonatkozású 1427-es oklevelet, melyet már 1929-ben is közölt ugyan eredetiből a magyar kutatás (*Ó-magyar olvasókönyv*. Összeállította Jakubovich Emil és Pais Dezső. Pécs, 1929. 285–290), a román forráskiadás azonban nem vett róla tudomást, és 1977-ben Hurmuzaki rossz kiadásából újból ugyanolyan rosszul közölte (*Documenta Romaniae Historica. Seria D. Relații între Țările Române*, vol. I. București, 1977. 251–252). E legutóbbi román kiadást pedig a kötet szerkesztői nem vették figyelembe. Mindez újból arra figyelmeztet, hogy a két országban folyó forráskiadás kevésbé figyel a másik munkásságára.

A *Jelzetmutató* az itt közölt oklevelek Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei levéltárbeli jelzeteit, illetve ugyanezeknek a DF-ben meglévő fényképmásolatainak jelzetét egyezteti. A kötetet (latin) tárgymutató, továbbá helység-, földrajzi és személynevmutató, illetve öt oklevél színes hasonmása (fényképe) zárja.

E kötet – a gondos közlés, részletes apparátus és pontos mutatók miatt – értékes hozzájárulást jelent a magyar vonatkozású középkori oklevélhagyaték közlését célzó, várhatóan még nagyon sokáig elhúzódó, több nemzedékre szabott munkálatokhoz.

W. Kovács András

Számunk szerzői

- Bana József (1956) – főlevéltáros, igazgató,
Győr
- Christensen, Inger (1935) – költő, író,
Dánia
- Csombor Erzsébet (1956) – főlevéltáros,
igazgató, Esztergom
- D. Tóth Béla (1940) – főigazgató-helyettes,
Magyar Országos Levéltár, Budapest
- Dáné Veronka (1974) – levéltáros,
Kolozsvár
- Dordea, Ioan (1944) – főlevéltáros,
Kolozsvár
- Drăgan, Ioan (1954) – levéltárigazgató,
Kolozsvár
- Gáll Mátyás (1920) – közíró, Németország
- Hajdú Farkas-Zoltán (1959) – esszéíró,
néprajzkutató, Heidelberg
- Hegedűs András (1971) – főlevéltáros,
igazgató, Győr
- Kiss András (1922) – ny. főlevéltáros,
Kolozsvár
- Lackfi János (1971) – költő, Budapest
- M. Bodrogi Enikő (1967) – nyelvész,
egyetemi tanársegéd, Kolozsvár
- Malinovski, Ivan (1926–1989) – költő,
műfordító, Dánia
- Marino, Adrian (1921) –
irodalomtörténész, Kolozsvár
- Merényi-Metzger Gábor (1969) –
történész, főlevéltáros, Gyula
- Molnár B. Lehel (1966) – levéltáros,
Kolozsvár
- Nagy Ferenc (1944) – levéltárigazgató,
Nyíregyháza
- Nagy Mihály Zoltán (1974) – kutató,
doktorandus, Kolozsvár
- Nordbrandt, Henrik (1945) – költő, Dánia
- Sipos Gábor (1951) – főlevéltáros,
egyetemi adjunktus, Kolozsvár
- Sulyok Vince (1932) – költő, műfordító,
Osló
- Szendiné Orvos Erzsébet – főlevéltáros,
Debrecen
- W. Kovács András (1975) – doktorandus,
Kolozsvár

ARCHIVE - ARCHIVIST

ARCHIVE - ARCHIVIST	KOVÁCS KISS GYÖNGY	ARHIVĂ ARHIVIST
THE PRIMATIAL ARCHIVE	HEGEDŰS ANDRÁS	ARHIVA PRIMAȚIALĂ
DOCUMENT'S VALUATION	IOAN DORDEA	EVALUAREA DOCUMENTELOR
THE UNITARIAN ARCHIVE	M. BODROGI ENIKŐ- MOLNÁR B. LEHEL	ARHIVA UNITARIANĂ
EXORCISM IN „THE HANGMAN'S HOUSE”	KISS ANDRÁS	EXORCISM ÎN „CASA CĂLĂULUI”
THE KOMÁROM- ESZTERGOM COUNTRY ARCHIVE'S TREASURE	CSOMBOR ERZSÉBET	ARHIVA JUDEȚULUI KOMÁROM- ESZTERGOM
ARCHIVISM IN THE 3 RD MILLENNIUM	IOAN DRĂGAN	ARHIVISTICA MILENIULUI AL TREILEA
DOCUMENTS	GÁLL MÁTYÁS	DOCUMENTE
CENSORSHIP IN ROMANIA	ADRIAN MARINO	CENZURA ÎN ROMÂNIA
TOWN'S ARCHIVE IN GYŐR	BANA JÓZSEF	ARHIVA ORAȘULUI GYŐR

ARHIVĂ - ARHIVIST

Ára • 12 000 lej